

ude paa Landet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar man ser paa vor Vareomsætning for Aaret 1923, vil man finde, at der var en samlet Indførsel til Landet af 1890,2 Mill. Kr., og deraf udgjorde Indførselen af Raastoffer til Landbruget 560,7 Mill. Kr. Den samlede Udførsel i 1923 udgjorde en Værdi af 1532,7 Mill. Kr., deraf udgjorde Landbrugsprodukterne 1 316 Mill. Kr. Det samlede Resultat bliver, at Landets Indførselsoverskud, det vil sige Underskud paa Handelsbalancen, er 357,3 Mill. Kr., og Landbrugets Udførselsoverskud er 755 Mill. Kr. Ser vi paa de første 8 Maaneder af 1924, altsaa Januar—August, stiller Forholdet sig saaledes, at vi har en samlet Indførsel til en Værdi af 1 527 Mill. Kr. deraf Raastoffer til Landbruget for 339 Mill. Kr. og Indførsel til andet Forbrug 1 188 Mill. Kr., Den samlede Udførsel i disse 8 Maaneder var 1 256 Mill. Kr., deraf udgjorde Landbrugsprodukterne 1 060 Mill. Kr., Udførselen fra samtlige andre Erhverv 196 Mill. Kr. Der er en Stigning i Indførselen af Raastoffer til Landbruget i disse 8 Maaneder af 1924, sammenlignet med de samme 8 Maaneder i 1923, paa 62 Mill. Kr., men der er en Stigning i Udførselen af Landbrugsprodukter paa 225 Mill. Kr.

Det er Tal, som det kan være vanskeligt at fastholde, men jeg skal give nogle Tal, som det er nemt at fastholde. I de forløbne 8 Maaneder af 1924 har vi en Landbrugseksport, der gennemsnitlig indbringer et Beløb af 4½ Mill. Kr. pr. Dag, vi indfører Raastoffer til Landbruget for 1½ Mill. Kr. daglig, og Resultatet bliver altsaa, at vi har et Udførselsoverskud af Landbrugsprodukter paa 3 Mill. Kr. om Dagen, medens den samlede Handelsbalance udviser et Indførselsoverskud, altsaa Underskud, paa godt 1 Mill. Kr. daglig. Det er Tal, som det er ret let at fastholde. Desuden producerer Landbruget den fornødne Føde til hele Befolkningen. Jeg mener, at hvis bl. a. Hovedstaden ikke var saa valutavækkende, som jeg har hævdet, at den er, maatte vi have en stærk positiv Handelsbalance.

Alt dette, jeg har sagt her, er slet ikke Udtryk for noget Had fra min Side, saaledes som det ærede Medlem Hr. Andreasen vilde give det Udseende af, det er kun Udtryk for dette, at vi Landbrugere ikke vedblivende vil kunne finde os i enhver Behandling og Omtale, man maatte give os herinde fra. Efter mit Skøn lærer Landet og Hovedstaden aldrig at forstaa hinanden, før vi fra begge Sider kommer til at vurdere hinanden rigtigt. Det er min Opfattelse,

at politisk bliver der ingen Forstaaelse mellem Landet og Hovedstaden, før man herinde opdager, at vi derude fører og vil føre og ønsker ført en Frihandelspolitik, som ogsaa er i Hovedstadens sande Interesse, og før man opdager, at Landbopartiet, Venstre, er det paalideligste og sikreste Værn for den private Ejendomsret, for det private Initiativ, for lovhjemlet Sikkerhed med Hensyn til Besiddelsen af den Ejendom, som er erhvervet paa lovlig Vis, og for Frihed i vort Erhvervs Udøvelse og i Produktionen. En Forstaaelse heraf vil sikkert komme, den vil, tror jeg, komme først i vore Købstæder og vel nok sidst i København, og det er ganske naturligt; men jeg mener og viger ikke tilbage for at udtale, at vi fra Landbovenstre ikke skal fedte os noget til, heller ikke herinde, den usminkede Sandhed virker bedst i det lange Løb og skaber den bedste og varigste Forstaaelse.

Det er min Opfattelse af Politik, at en konservativ, protektionistisk Politik ikke vil komme til at føre an her i Landet; heller ikke tror jeg, at en socialdemokratisk Regering vil kunne holde sig ret længe, hvis den vil føre socialdemokratisk Politik, dertil er der efter min Mening for mange selvstændige Bedrifter her i Landet, og dertil sætter man den personlige Frihed og det personlige Initiativ for højt her i Danmark. Der vil jo sikkert nok blive krævet, at der skal føres en virkelig socialistisk Politik — det vil blive krævet af dem, som mindes de store Løfter, Socialdemokratiet har aflagt. F. Eks. er det ærede Medlem Hr. Jønson inde paa det: han kræver indført Bedriftsraad. I denne Forbindelse gør han opmærksom paa de store Udbytter, som Industrierne giver. Dette stemmer jo ikke saa godt med, hvad man hører om, at Industrien henvender sig med forskellige Klagesange til Regeringen, og det stemmer heller ikke, synes jeg, med, at det skulde være paakrævet, at den højtærede Erhvervsminister skulde tildele Industrien de Krykker, han talte om i Fredericia.

Men altsaa, Hr. Jønson gør opmærksom paa, at Industrien giver store Udbytter, 15, 20, 25 pCt., og det er jo meget pænt, og saa mener han, at ingen Virksomhed burde give mere end 10 pCt., det overskydende skulde Staten have, siger han. Ja, det vil jeg nok sige: blev det bestemt, at Industrien ikke maatte give mere end 10 pCt., skulde Staten nok blive fed af det overskydende. Det er jo en socialistisk Opfattelse at ville have Bedriftsraad, men Udbyttedeling, der hører naturligt sammen